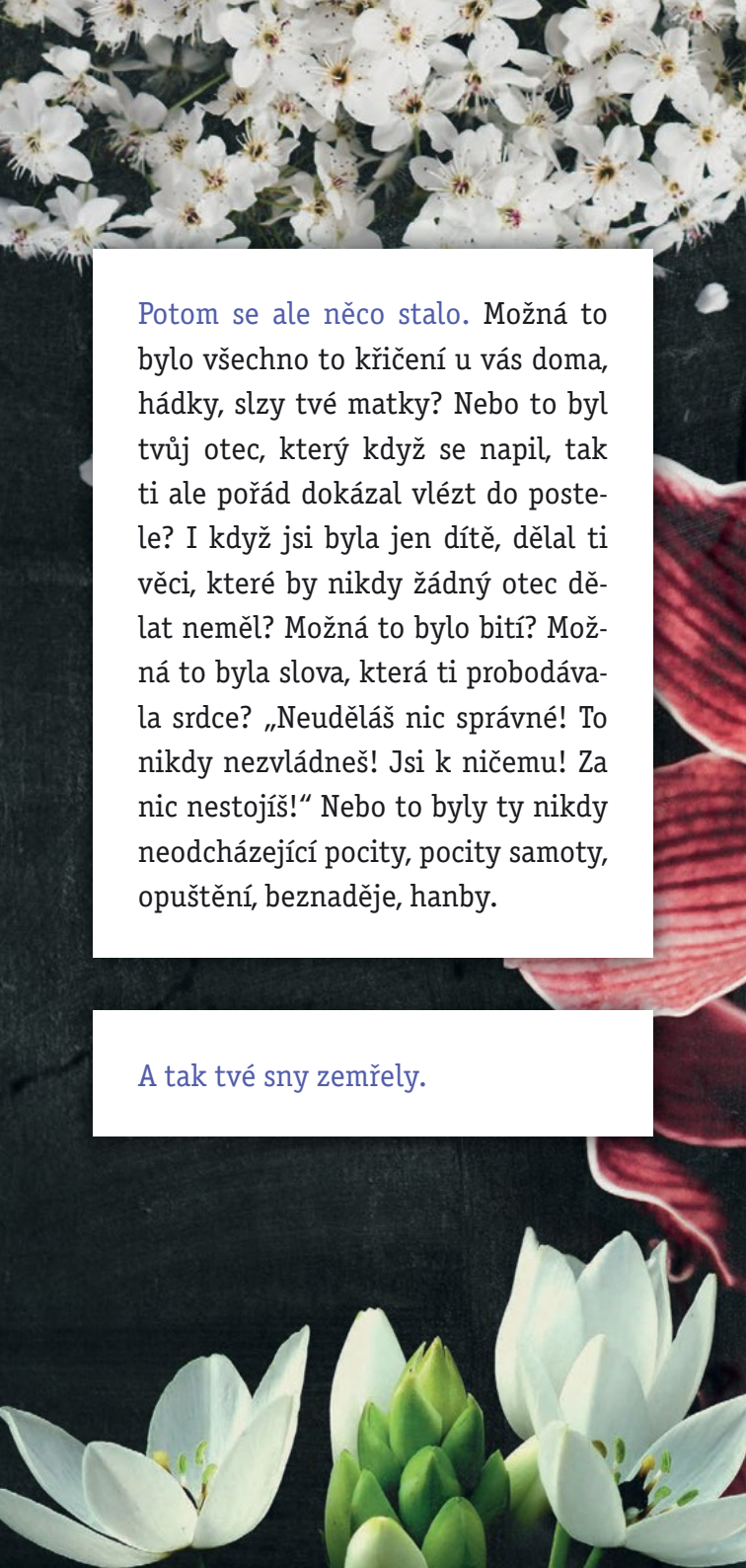

Hroby v zahrady

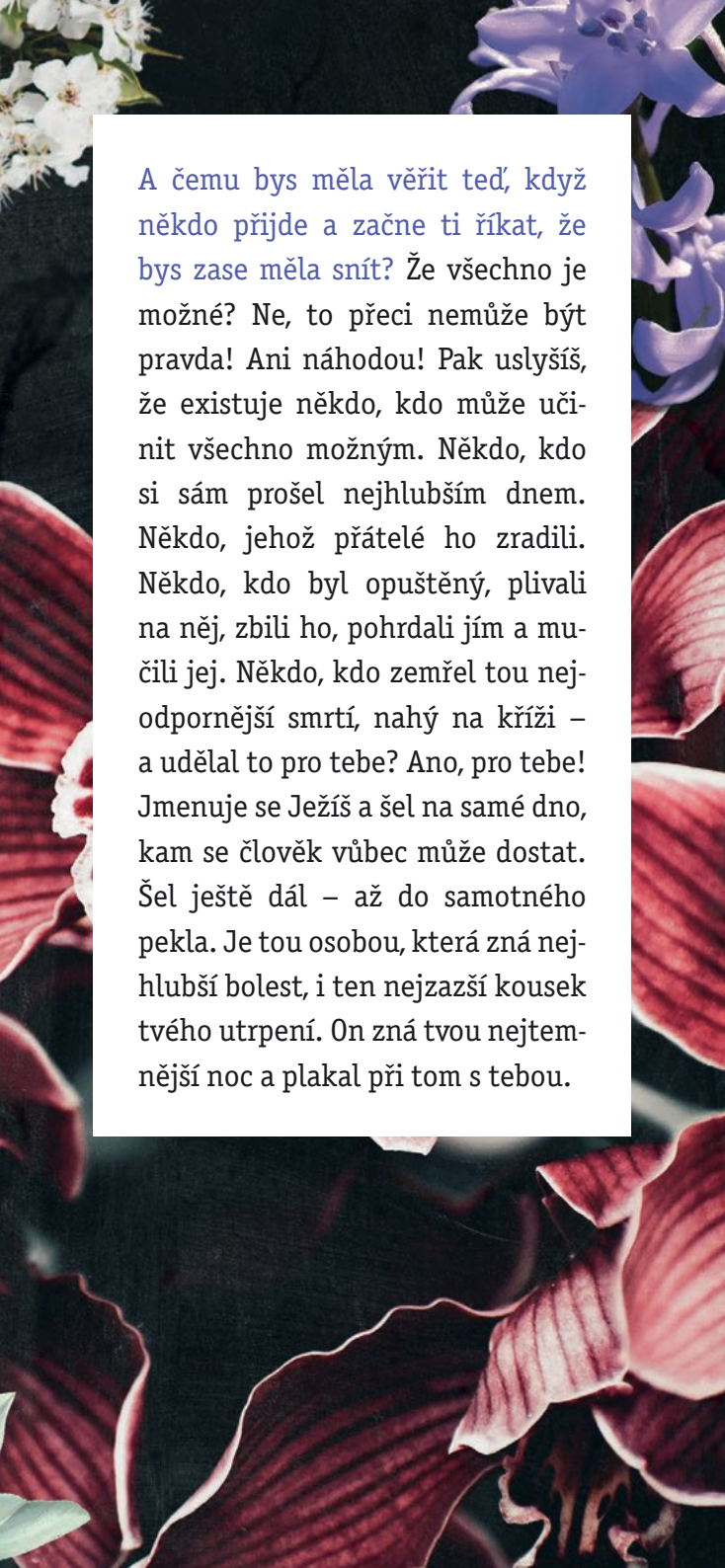
Dávno, dávno hluboko v tobě zazá-
řilo malé a jasné světlo. To světlo
ti ukázalo příběhy, takové krásné
sny! Sny o rodině, otci, matce a dvou
dětech – sny o štěstí. Sny o živo-
tě, který měl význam, životě plném
láskyplnosti a vřelosti ke každému.
O životě, který usiloval o to, co je
správné, a stavěl se vůči tomu, co
bylo špatné. Snila jsi o tom, že budeš
právníčka, zdravotní sestra, obchod-
ní zástupkyně, vlastnit restauraci, že
budeš doktorkou či učitelkou v ma-
teřské školce – všechno bylo možné.

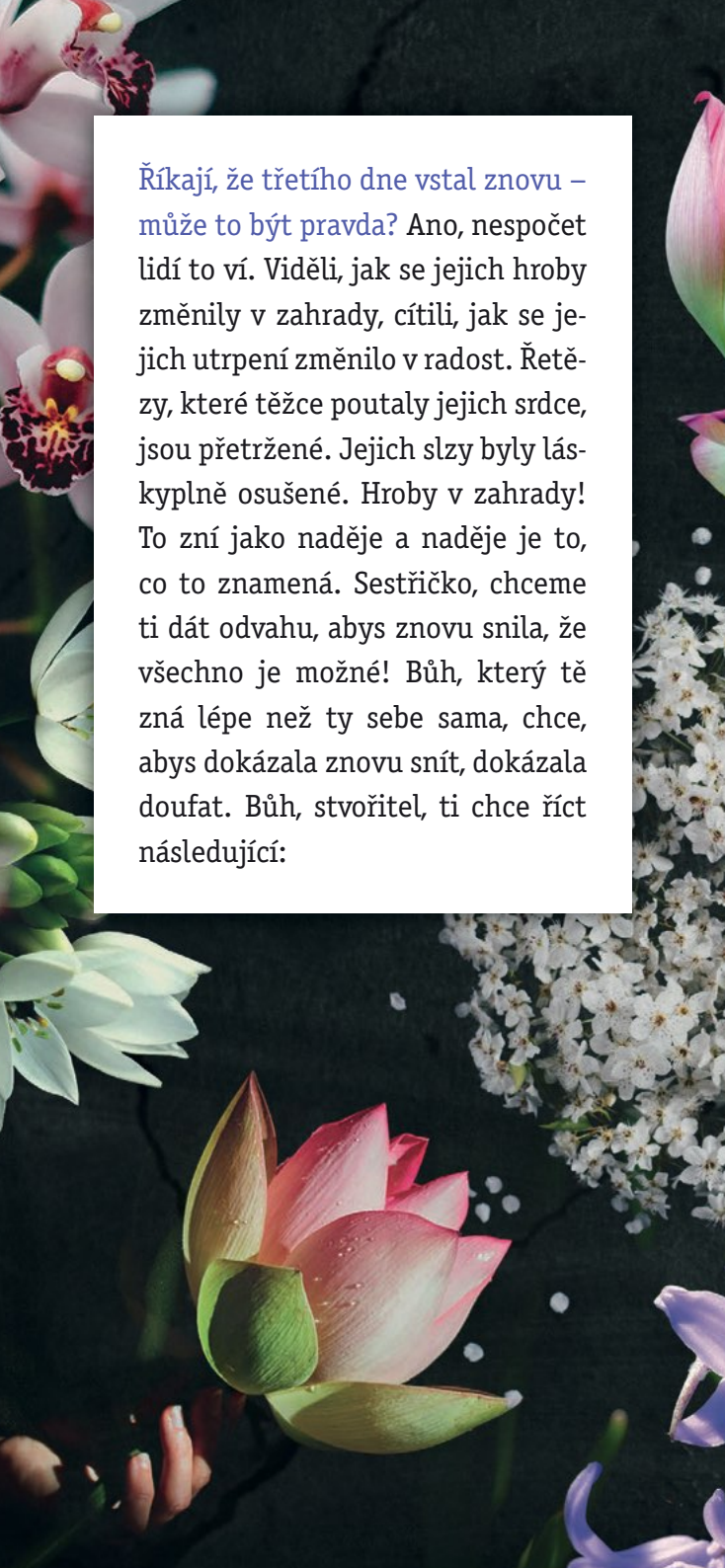

Potom se ale něco stalo. Možná to bylo všechno to křičení u vás doma, hádky, slzy tvé matky? Nebo to byl tvůj otec, který když se napil, tak ti ale pořád dokázal vlézt do postele? I když jsi byla jen dítě, dělal ti věci, které by nikdy žádný otec dělat neměl? Možná to bylo bití? Možná to byla slova, která ti probodávala srdce? „Neuděláš nic správné! To nikdy nezvládneš! Jsi k ničemu! Za nic nestojíš!“ Nebo to byly ty nikdy neodcházející pocity, pocity samoty, opuštění, beznaděje, hanby.

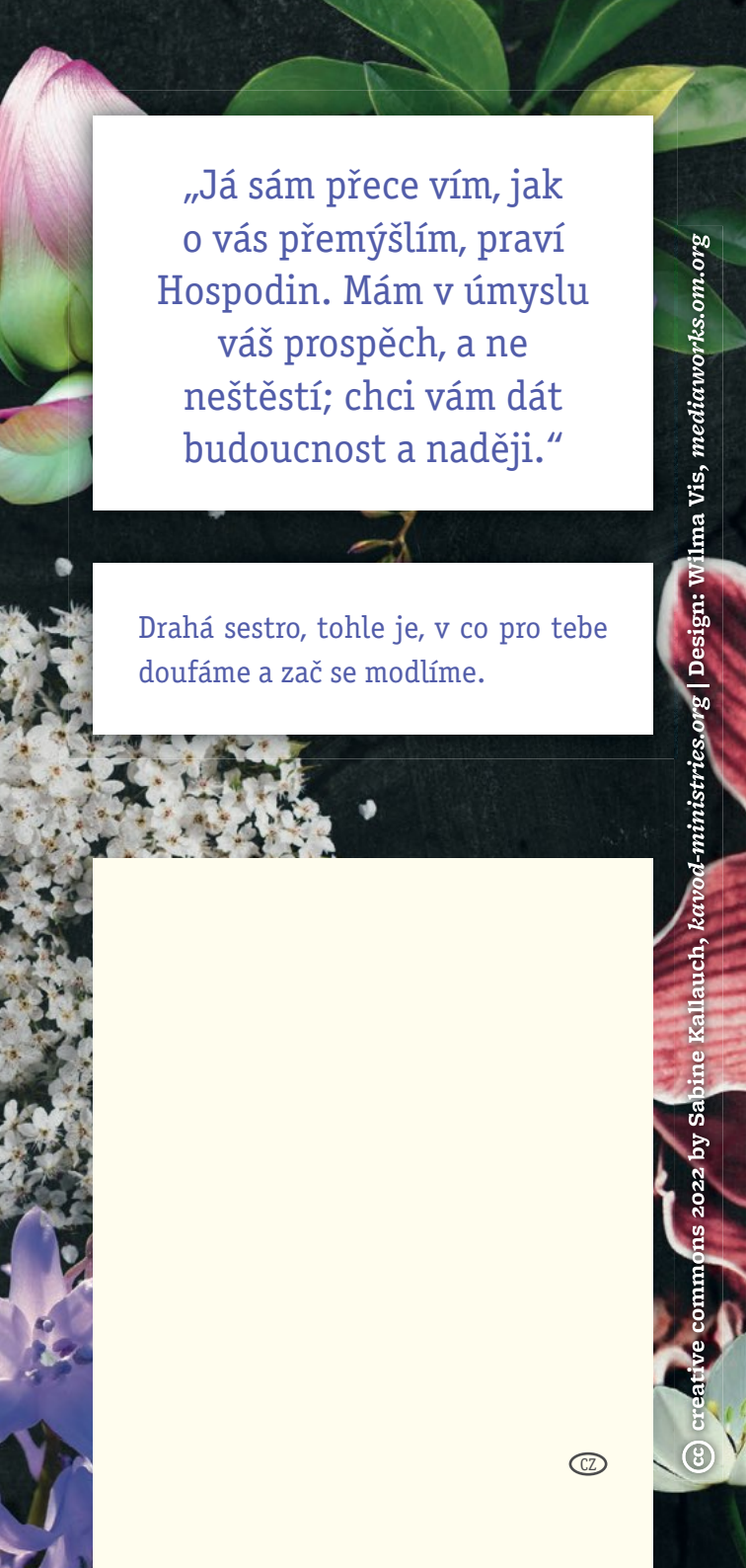
A tak tvé sny zemřely.

A čemu bys měla věřit teď, když někdo přijde a začne ti říkat, že bys zase měla snít? Že všechno je možné? Ne, to přeci nemůže být pravda! Ani náhodou! Pak uslyšíš, že existuje někdo, kdo může učinit všechno možným. Někdo, kdo si sám prošel nejhlubším dnem. Někdo, jehož přátelé ho zradili. Někdo, kdo byl opuštěný, plivali na něj, zbili ho, pohrdali jím a mučili jej. Někdo, kdo zemřel tou neodpornější smrtí, nahý na kříži – a udělal to pro tebe? Ano, pro tebe! Jmenuje se Ježíš a šel na samé dno, kam se člověk vůbec může dostat. Šel ještě dál – až do samotného pekla. Je tou osobou, která zná nejhlubší bolest, i ten nejzazší kousek tvého utrpení. On zná tvou nejtemnější noc a plakal při tom s tebou.

Říkají, že třetího dne vstal znovu –
může to být pravda? Ano, nespočet
lidí to ví. Viděli, jak se jejich hroby
změnily v zahrady, cítili, jak se je-
jich utrpení změnilo v radost. Řetě-
zy, které těžce poutaly jejich srdce,
jsou přetržené. Jejich slzy byly lás-
kyplně osušené. Hroby v zahrady!
To zní jako naděje a naděje je to,
co to znamená. Sestřičko, chceme
ti dát odvahu, abys znovu snila, že
všechno je možné! Bůh, který tě
zná lépe než ty sebe sama, chce,
abys dokázala znovu snít, dokázala
doufat. Bůh, stvořitel, ti chce říct
následující:

„Já sám přece vím, jak
o vás přemýšlím, praví
Hospodin. Mám v úmyslu
váš prospěch, a ne
neštěstí; chci vám dát
budoucnost a naději.“

Drahá sestro, tohle je, v co pro tebe
doufáme a zač se modlíme.